۱۲ هفشاکم مهف :اهدژا و رسپ ،نز

Awakening Impact Ministries

D.Miss, BVSc | نتر ایرتن افان کیبرتسو لیون رتکد

۱. مقدمه

مکاشفه ۱۲ زن، پسر او و اژدها را در چشماندازی از کشمکش پیرامون تولد، مرگ، رستاخیز و بر تختنشستن عیسی نشان میدهد. این فصل همچنین بیرونافکندهشدن شیطان از آسمان، محافظت خدا از زن و آزار پیروان عیسی به دست اژدها را به تصویر میکشد.

این فصل خط زمانی پیوستهای ارائه نمیکند، بلکه رویدادهایی از مقاطع گوناگون تاریخ قرن نخست را کنار هم میآورد. این درس میان ترتیب رؤیایی و گاهشماری تاریخیِ تحقق آن تمایز میگذارد.

پسر، عیسی است؛ زن نماینده اسرائیل است و اژدها شیطان است. مکاشفه ۱۲ همچنین به این ادعا میپردازد که دانیال از پیمان صلح هفتسالهای در آینده با اسرائیل پیشگویی کرده است. الگوی هفتسالهٔ در این درس از خلال خدمت عیسی و شهادت رسولان به اسرائیل خوانده میشود. گاهشماری مفصل در درس جداگانه Daniel's Seventy Weeks آمده است.

۲. پسر

الف. پسر و تهدید اژدها

اژدها در انتظار است تا کودک را هنگام تولد ببلعد (مکاشفه ۱۲:۴). کودک، عیسی است. فرمان هیرودیس برای کشتن پسران خردسال در بیتلحم و نواحی آن، نمونه تاریخیِ تهدید اژدهاست (متی ۲:۱۶).

ب. پسری که فرمانروایی میکند

مکاشفه پسر را فرمانروایی معرفی میکند که بر قومها با عصای آهنین حکم خواهد راند (مکاشفه ۱۲:۵)، تصویری برگرفته از وعده مسیحایی مزمور ۲:۷-۹. اشعیا نیز تصویر کودکی که از اطاعت میشود و پسری میشود در کنار هم میآورد (اشعیا ۹:۶). این آیات هویت مسیح را نشان میدهند؛ از تبدیل یک کودک به پسری بالغ ای نخستزاده سخن نمیگویند. مکاشفه ۱۲:۵ «پسرِ مذکر» و «پسر او» را برای یک شخص به کار میبرد.

ج. پسرِ بر تخت نشسته

مکاشفه ۱۲:۵ (NKJV؛ ترجمه متن)

او پسری مذکر زایید که قرار بود بر همه قومها با عصای آهنین فرمانروایی کند. و پسر او نزد خدا و تخت او ربوده شد.

این آیه تولد مسیح، اقتدار پادشاهی او و بر تخت نشستن او را در یک توالی رؤیایی به هم پیوند میدهد. اعمال ۱:۲۰-۲۱). پولس میگوید خدا عیسی را از مردگان برخیزانید و به دست راست خود نشانید (افسسیان ۱:۹). اعمال رسولان صعود او به آسمان را ثبت میکند (اعمال ۱:۹).

۳. زن

الف. اسرائیل، همسر خدا

زن نمایندهٔ اسرائیل است، قومی که عیسی از آن برخاست. پیامبران از تصویر ازدواج برای توصیف رابطهٔ عهدی خدا با اسرائیل استفاده میکنند. هوشع بیوفایی اسرائیل را نشان میدهد و وعدهٔ خدا را برای احیای رابطهاش با قوم خود ثبت میکند (هوشع ۲:۱۹-۲۰).

ب. دوازده قبیله

زن خورشید را در بر دارد، ماه زیر پای اوست و تاجی با دوازده ستاره بر سر دارد (مکاشفه ۱۲:۱). این تصویر .(پیدایش ۳۷:۹-۱۰) خواب یوسف را به یاد میآورد که در آن خورشید و ماه و ستارگان اعضای خانوادهٔ او بودند دوازده ستاره به خانوادهٔ دوازدهقبیلههای اسرائیل اشاره دارد.

ج. خاندان اسرائیل

عهد جدید به خاندان اسرائیل و خاندان یهودا وعده داده شده (عبرانیان ۸:۸-۱۰). در مسیح، ایمانداران یهودی و غیریهودی در خاندان خدا جایگاهی واحد دارند (افسسیان ۲:۱۲-۱۹). پولس این وحدت را چنین بیان میکند که مسیح همهچیز و در همه است (کولسیان ۳:۱۱). در معنای عهد جدید، خاندان اسرائیل شامل کلیسای جهانی است: یهودیان و غیریهودیانی که به مسیح پیوستهاند.

د. عروس مسیح

در مکاشفه ۱۲ اسرائیل را زنی معرفی میکند که مسیح را به دنیا میآورد. مکاشفه بعدها اورشلیم جدید را عروسی آماده برای شوهرش میخواند (مکاشفه ۲۱:۲). این دو تصویر یکی نیستند، اما به یک هدف عهدی تعلق دارند: اسرائیل مسیح را به دنیا میآورد و خدا از طریق او یهودیان و غیریهودیان را در یک قوم، یعنی عروس مسیح، گرد میآورد.

۴. جنگ در آسمان

الف. شیطان دسترسی به آسمان را از دست می‌دهد

ایوب شیطان را در میان پسران خدا و در حضور خدا نشان می‌دهد (ایوب ۱:۶). مکاشفه از دگرگونی‌ای قاطع خبر می‌دهد: آن مدعی که شب و روز ایمانداران را در حضور خدا متهم می‌کرد، به زیر افکنده شد (مکاشفه ۱۲:۱۰). ایوب حضور شیطان نزد خدا را ثبت می‌کند، اما نمی‌گوید او هر وقت بخواهد می‌توانست به آسمان وارد شود. مکاشفه اتهام‌های مکرر او و سپس اخراجش را شرح می‌دهد.

ب. جنگ آغاز می‌شود

مکاشفه میکائیل و فرشتگانش را رزمندگان جنگ آسمانی می‌نامد. رؤیای خدا یِ عیسی را در حال نبرد با اژدها نشان نمی‌دهد؛ میکائیل نبرد با شیطان و فرشتگانش را رهبری می‌کند.

مکاشفه ۱۲:۷ (ترجمه متن؛ NKJV)

در آسمان جنگ درگرفت: میکائیل و فرشتگانش با اژدها جنگیدند، و اژدها و فرشتگانش جنگیدند.

ج. عیسی از هادس دیدار می‌کند

عیسی پیش از صعود به آسمان به هادس، یعنی قلمرو مردگان، فرود آمد. چنان‌که در درس ما درباره جهنم توضیح داده شده، هادس از جهنم (Gehenna) و دریاچهٔ آتش نهایی متمایز است. پولس به فرود مسیح به بخش‌های زیرین زمین اشاره می‌کند (افسسیان ۴:۹).

پطرس می‌گوید مسیح به ارواح زندانی موعظه کرد و آنان را به نافرمانان روزگار نوح پیوند می‌دهد (اول پطرس ۳:۱۸-۲۰). او همچنین می‌گوید انجیل به مردگان اعلام شد (اول پطرس ۴:۶). این دو متن در کنار هم از اعلام مسیح در هادس سخن می‌گویند. پطرس آن ارواح را افراد صالح مشخصی نمی‌خواند.

متی می‌گوید پس از رستاخیز عیسی، بسیاری از مقدسان برخاستند و در اورشلیم ظاهر شدند (متی ۲۷:۵۲-۵۳). رستاخیزِ عیسی آنان گواهی داد که پیروزی مسیح به مردگان رسید و فداداران را به حیات آورد. عیسی فرود برخاسته کلیدهای هادس و موت را دارد (مکاشفه ۱:۱۸)، و سخنان او به مجرم توبه‌کار نیز بخشی از روایت فرود است (لوقا ۲۳:۴۳).

رستاخیز این مقدسان رویدادی جداگانه و مرتبط با رستاخیز عیسی بود؛ این رویداد جای رستاخیز آینده (اول تسالونیکیان ۴:۱۵-۱۷؛ اول قرنتیان ۱۵:۵۱-۵۲) را نمی‌گیرد. آن رستاخیز همچنان امید مبارک کلیسا است که هنگام آمدن مسیح از آنِ او هستند.

د. شیطان به زمین افکنده می‌شود

مکاشفه اخراج شیطان و فرشتگانش از آسمان و افکندهشدن آنان به زمین را توصیف میکند (مکاشفه ۱۲:۸-۹). گاهشماری این درس، این اخراج را پیش از صعود عیسی قرار میدهد. اما شیطان بسته نمیشود؛ مکاشفه میگوید او برای مدتی محدود به فعالیتش بر زمین ادامه میدهد (مکاشفه ۱۲:۱۲). بخش پنجم، پس از این رویداد، ورود عیسی به آسمان را به عنوان کاهن اعظم بررسی میکند.

ه. شیطان زیر حاکمیت خداست

اشعیا آسمان را تخت خدا و زمین را زیرپای او توصیف میکند (اشعیا ۶۶:۱). افکندهشدن شیطان به زمین، فعالیت او را در قلمرو خدا قرار میدهد و او را هماتای خدا نمیسازد. مزمور ۱۱۰ مسیح را بر تخت نشان میدهد، در حالی که خدا دشمنانش را زیر پاهای او مینهد (مزمور ۱۱۰:۱).

و. بدن مسیح

پولس مسیح را سرِ همهچیز برای کلیسا، یعنی بدن او، معرفی میکند (افسسیان ۱:۲۲-۲۳). کلیسا در پیوند با او در پیروزی مسیح سهیم میشود و زیر سروری او میماند. افکندهشدن اژدها فعالیت او بر زمین را پایان نمیدهد؛ بلکه فرمانروایی مسیح بر هر قدرت و تعلق قوم خدا به او را اعلام میکند.

۵. صعود و خدمت آسمانی عیسی

الف. عیسی هنوز صعود نکرده بود

صبح رستاخیز، عیسی به مریم گفت هنوز نزد پدر صعود نکرده است (یوحنا ۲۰:۱۷). یوحنا میگوید که بعدتر در همان روز، عیسی بر شاگردان دمید و گفت روحالقدس را بپذیرید (یوحنا ۲۰:۲۲). در این تواليف، این رویداد نشانگر تولد تازه آنان است. عیسی پس از آنکه بیش از چهل روز بر پیروانش ظاهر شد، صعود کرد (اعمال ۱:۳، ۹).

ب. اسیران را به اسارت برد

پولس فرود و صعود مسیح را به پیروزی او و عطایایی که به قومش میدهد پیوند میزند (افسسیان ۴:۷-۸)، و عبارتی که پیروزی مزمور ۶۸:۱۸ را به یاد میآورد. مسیح با مرگ و رستاخیز خود قدرتها را خلع سلاح کرد و بر شیطان و سندی را که علیه بشر بود باطل ساخت (کولسیان ۲:۱۴-۱۵).

ج. عیسی، کاهن اعظم

عیسی به عنوان پادشاه و کاهن اعظم وارد آسمان شد. او در دست راست خدا فرمانروایی میکند و در مقدس حقیقیای خدمت میکند که خداوند برپا کرده است (عبرانیان ۸:۱-۲). کهانت او بر طبق رتبه ملکیصدق است،

همان پادشاه و کاهنی که ابراهیم حرمت نهاد (عبرانیان ۶:۲۰؛ ۷:۱-۲).

د. عیسی مقدس آسمانی را پاک می‌کند

کاهن اعظم زمینی خون قربانی را به قدس‌الاقداس می‌برد. عیسی، کاهن اعظم عهد جدید، با بدن برخاسته خود وارد مقدس حقیقی آسمانی شد و خون زندهٔ خود را به حضور خدا آورد.

عبرانیان ۹:۲۳ (NKJV؛ ترجمهٔ متن)

پس لازم بود که نسخه‌های چیزهای آسمانی با اینها پاک شوند، اما خود امور آسمانی با قربانی‌هایی بهتر از اینها.

عبرانیان میان نسخه‌های زمینی و امور آسمانی که به قربانی برتری نیاز داشتند تمایز می‌گذارد. در گاه‌شماری این درس، پاکسازی مقدس آسمانی به دست عیسی پس از اخراج شیطان رخ می‌دهد.

۶. بر تخت نشستن عیسی

الف. پسر انسان نزد قدیم‌الایام می‌آید

دانیال کسی را مانند پسر انسان می‌بیند که با ابرها نزد قدیم‌الایام می‌آید و فرمانروایی، جلال و پادشاهی دریافت می‌کند (دانیال ۷:۱۳-۱۴). حرکت به‌سوی تخت خداست: رؤیا عیسی را در حال صعود برای دریافت پادشاهی نشان می‌دهد، نه نزول به زمین. اعمال رسولان صعود او را در ابر ثبت می‌کند (اعمال ۱:۹). این صحنه در کنار رؤیای دانیال و ربوده‌شدن پسر به‌سوی تخت خدا (مکاشفه ۱۲:۵)، ورود عیسی به آسمان و اعطای اقتدار پادشاهی را نشان می‌دهد.

ب. پنطیکاست: قدرت و اقتدار

عیسی وعده داد که با آمدن روح‌القدس بر شاگردان، قدرت می‌یابند تا شاهد او باشند (اعمال ۱:۸). در پنطیکاست، روح بر آنان آمد و آنان اعمال عیسای برخاسته را آغاز کردند (اعمال ۲:۱-۴). مکاشفه پس از افکنده‌شدن اژدها از آمدن پادشاهی خدا و اقتدار مسیح خبر می‌دهد (مکاشفه ۱۲:۱۰). پنطیکاست آغازِ علنی شهادت روح‌قدرت‌یافتهٔ رسولان دربارهٔ عیسای برخاسته و بر تخت نشسته بود.

ج. پنطیکاست: رهایی عهد جدید

اعمال مکاشفه دربارهٔ نجات و پادشاهی خدا در پنطیکاست به شکلی آشکار نمایان شد. پطرس عیسای برخاسته را موعظه کرد و حدود سه هزار نفر پیام او را پذیرفتند، تعمید گرفتند و به ایمان‌داران پیوستند (اعمال ۲:۴۱). در اینجا نجات به معنای رهایی و ورود به زندگی عهد جدید است، نه رستاخیز نهایی.

۷. چارچوب هفتساله

هفتاد هفته دانیال به هفت هفته، شصتودو هفته و یک هفته پایانی تقسیم میشود (دانیال ۹:۲۴-۲۷). Daniel's Seventy Weeks، شصتونه هفته نخست را تا آغاز خدمت عیسی در ۲۶ گاهشماری درس جداگانه میدهد. میلادی امتداد میدهد.

هفته پایانی هفت سال است و دو دوره پیاپی ۱٬۲۶۰ روز سپریشده را دربرمیگیرد. خدمت عیسی نیمه نخست را تشکیل میدهد و با مرگ او در ۳۰ میلادی پایان مییابد. شهادت رسولان به اسرائیل نیمه دوم است. سه جدول چارچوب و تاریخهای محاسبهشده را خلاصه میکنند.

۸. دوره سهونیمساله

الف. دو تعبیر مکاشفه

مکاشفه محافظت زن در بیابان را ۱٬۲۶۰ روز و نیز «زمانی و زمانها و نصف زمان» میدانند (مکاشفه ۱۲:۶، ۱۴). در این گاهشماری، هر تعبیر نیمی از هفته پایانی را نشان میدهد: دو دوره پیاپی ۱٬۲۶۰ روز.

ب. دو دوره

دوره نخست خدمت عیسی به اسرائیل است و با مرگ او، هنگامی که عهد جدید را با خون خود برقرار کرد، پایان مییابد. دوره دوم شهادت رسولان به اسرائیل است و به شهادت پیشنهادی استیفان میرسد. تصویر زن در مکاشفه ۱۲:۶، ۱۳-۱۴) پرورده و آزار اژدها این دورهها را به جریان رؤیا پیوند میدهد).

جدول ۱. هفته هفتادم: دو خدمت

| دوره | خدمت عیسی — نیمه نخست | خدمت رسولان — نیمه دوم |

| ۱٬۲۶۰ روز نخست | ۱٬۲۶۰ روز دوم | چارچوب نبوی |

| فعالیت | اعلام پادشاهی؛ آیات و تعلیم در اسرائیل | تعلیم، شهادت و آیات؛ تغذیه اسرائیل؛ آزار و پراکندگی |

| — | وا | نقطه میانی | مرگ عیسی؛ برقراری عهد جدید با خون او |

خلاصه: خدمت عیسی در دوره نخست و خدمت رسولان در دوره دوم قرار دارد. مرگ عیسی این دو را از هم جدا میکند و آغاز عهد جدید را نشان میدهد.

جدول ۲. گاه‌شماری هفته هفتادم

| رویداد | گاه‌شماری ژولیانی | گاه‌شماری عبری | گریگوری پیش‌نگر |

| آغاز خدمت عیسی | ۲۴ اکتبر ۲۶ میلادی | ۲۳ حِشوان ۲۶ میلادی | ۲۲ اکتبر ۲۶ میلادی |

| مرگ عیسی | ۶ آوریل ۳۰ میلادی | ۱۵ نیسان ۳۰ میلادی | ۴ آوریل ۳۰ میلادی |

| شهادت پیش‌نهادی استیفان | ۱۷ سپتامبر ۳۳ میلادی | ۴ تیشری ۳۳ میلادی | ۱۵ سپتامبر ۳۳ میلادی |

خلاصه: هر نیمه از لنگرگاه مصلوب‌شدن، ۱،۲۶۰ روز سپری‌شده است. تاریخ استیفان محاسبه شده؛ اعمال رسولان تاریخ تقویمی مرگ او را ثبت نمی‌کند.

جدول ۳. هفتاد هفته دانیال

| بخش | مدت و تاریخ | محور |

| هفت هفته | ۴۹ سال؛ ۴۵۸ تا ۴۰۹ پیش از میلاد | بازسازی اورشلیم |

| شصت‌ودو هفته | ۴۳۴ سال؛ ۴۰۹ پیش از میلاد تا ۲۶ میلادی | تا مسیح امیر |

| یک هفته | چارچوب هفت‌ساله؛ ۲۶ تا ۳۳ میلادی | مسیح و عهد جدید |

خلاصه: شصت‌ونه هفته نخست به ۲۶ میلادی و آغاز خدمت عیسی می‌رسد؛ هفته پایانی خدمت او و شهادت رسولان به اسرائیل را دربرمی‌گیرد. ۴۸۳ سال = ۴۳۴ + ۴۹. میان پیش از میلاد و میلادی سال صفر وجود ندارد. مرز ۴۰۹ پیش از میلاد محاسبه شده و رویداد مشخصی که پایان آن را مستقلاً ثابت کند شناخته نشده است.

۹. زنِ پرورده

الف. انجیل اسرائیل را تغذیه می‌کند

مکاشفه زن در بیابان پرورده و در همان حال تحت آزار اژدها نشان می‌دهد (مکاشفه ۱۲:۶، ۱۳-۱۴). در دورهٔ دوم رسولان عهد جدید را به اسرائیل اعلام کردند. پطرس در اورشلیم موعظه کرد و هزاران نفر پیام را پذیرفتند (اعمال ۲:۱۴، ۴۱). رسولان در معبد و خانه‌ها تعلیم می‌دادند و بسیاری از کاهنان به ایمان مطیع شدند (اعمال ۵:۴۲؛ ۶:۷).

رسولان پیش از پراکنده‌شدن ایمانداران، اسرائیل را با انجیل تغذیه کردند. گاه‌شماری پذیرفته‌شدهٔ شهادت پیش‌نهادی استیفان را در ۱۷ سپتامبر ۳۳ میلادی، در پایان دوره قرار می‌دهد. اعمال رسولان مرگ او را می‌گوید، نه تاریخ تقویمی آن را.

۱۰. هفت سال تثبیت عهد

الف. مسیح عهد را تثبیت می‌کند

دانیال فرمانروای آینده را «مسیح امیر» می‌خواند (دانیال ۹:۲۵). آیه بعد کار او در تثبیت عهد را شرح می‌دهد:

دانیال ۹:۲۷ (ترجمه متن؛ NKJV)

او با بسیاری برای یک هفته عهدی استوار می‌کند؛ در میانه هفته قربانی و هدیه را پایان می‌دهد. بر بال رجاسات ویرانکننده‌ای خواهد آمد تا زمانی که حکم مقرر بر ویرانگر ریخته شود.

این درس تأییدکننده عهد را همان مسیحی می‌داند که دانیال «مسیح امیر» می‌نامد (دانیال ۹:۲۵). خدمت عیسی به اسرائیل هفته را آغاز می‌کند؛ مرگ او در میانه هفته عهد جدید را برقرار می‌سازد و شهادت رسولان نیمه دوم را کامل می‌کند. دانیال از کار مسیح سخن می‌گوید، نه معاهده سیاسی آینده‌ای که ضدمسیح آن را تأیید کند.

ب. زن در بیابان

بیابان یادآور شکل‌گیری اسرائیل به عنوان قوم عهد پس از خروج است (خروج ۱۹:۴-۶). مکاشفه این تصویر را برای نهایی فرامکردن نیازهای زن از سوی خدا در میان آزار اژدها به کار می‌برد (مکاشفه ۱۲:۶، ۱۳-۱۴).

۱۱. زنِ تحت آزار

مکاشفه اژدها را در حال تعقیب زن پس از پروردهشدن او در بیابان نشان می‌دهد (مکاشفه ۱۲:۱۳-۱۴). این درس خصومت علیه جوامع یهودی را در دوران فرمانروایی پیاپی روم دنبال می‌کند.

در دوران کالیگولا (حدود ۲۰ میلادی)، در سال ۳۸ میلادی خشونت ضدیهودی در اسکندریه رخ داد. فیلون (۱۲-۴۱ میلادی) پیش از میلاد تا ۵۰ میلادی) حمله به خانه‌ها و کنیسه‌های یهودیان را توصیف می‌کند. کالیگولا همچنین فرمان داد مجسمه‌اش را در معبد اورشلیم نصب کنند. پترونیوس، والی سوریه، پس از مقاومت یهودیان اجرای فرمان را به تأخیر انداخت؛ مجسمه هرگز نصب نشد.[1]

در زمان کلودیوس (۱۰ پیش از میلاد تا ۵۴ میلادی)، یهودیان در پی آشوب‌هایی مرتبط با کرستوس از روم اخراج شدند. سوئتونیوس اخراج را ثبت می‌کند و اعمال رسولان می‌گوید کلودیوس فرمان داد یهودیان روم را ترک کنند. سوئتونیوس سالی تعیین نمی‌کند؛ تاریخ رایج حدود ۴۹ میلادی در گزارش او تصریح نشده است.[2]

در زمان نرون (۶۸-۳۷ میلادی)، اقدامات گسیوس فلوروس، والی روم در یهودیه، به تبدیل آرامیه به شورش آشکار در ۶۶ میلادی کمک کرد.[3] نرون سپس وسپاسیان را برای سرکوب شورش فرستاد. پس از امپراتور شدن وسپاسیان، پسرش تیتوس (۳۹-۸۱ میلادی) لشکرکشی را رهبری کرد که به ویرانی اورشلیم در ۷-۸ سپتامبر ۷۰ میلادی انجامید.[4] این توالی خصومت اژدها با زن را در درگیری فزاینده زیر فرمان قیصرهای پیاپی نشان می‌دهد. بخش بعدی به آزار زودتر پیروان عیسی، از مرگ استیفان، بازمی‌گردد.

۱۲. اژدها با کلیسا می‌جنگد

الف. بقیه نسل او

رؤیا از آزار زن در دوران قیصرها به جنگ اژدها علیه بقیه نسل او می‌رسد.

مکاشفه ۱۲:۱۷ (ترجمه متن؛ NKJV)

اژدها بر زن خشمگین شد و رفت تا با بقیه نسل او بجنگد؛ آنان که احکام خدا را نگاه می‌دارند و شهادت عیسی مسیح را دارند.

اعمال رسولان این آزار را از شهادت استیفان ثبت می‌کند. پس از مرگ او آزار شدیدی بر کلیسای اورشلیم آغاز شد و ایمانداران پراکنده شدند؛ شائول جماعت را ویران می‌کرد (اعمال ۷:۵۸-۶۰؛ ۸:۱-۳). گاه‌شماری، شهادت پیشنهادی استیفان را در پایان دوره دوم ۱،۲۶۰ روزه قرار می‌دهد. اعمال رسولان مرگ او را ثبت می‌کند، اما تاریخ تقویمی نمی‌دهد.[5]

۱۳. ادعای پیمان هفتساله

برخی تفسیرهای آینده‌نگر هفته هفتادم دانیال را به پیمانی در آینده نسبت می‌دهند که ضدمسیح آن را تأیید می‌کند. اما دانیال شاهزاده آینده را «مسیح امیر» می‌نامد و می‌گوید او عهد را تثبیت می‌کند (دانیال ۹:۲۵، ۲۷). درس جداگانه Daniel's Seventy Weeks استدلال مفصل درباره خواندن هفته پایانی از خلال خدمت عیسی و شهادت رسولان را ارائه می‌دهد.

۱۴. جمع‌بندی

مکاشفه ۱۲ اسرائیل را در حال زادن مسیح و شیطان را در حال مخالفت با کار او نشان می‌دهد. مرگ، رستاخیز، و صعود عیسی پیروزی او را نشان می‌دهند. پس از اخراج شیطان، عیسی به عنوان پادشاه و کاهن اعظم وارد آسمان می‌شود و مقدس آسمانی را با خون زندهٔ خود پاک می‌کند.

الگوی هفتساله فصل در این درس، خدمت عیسی به اسرائیل و سپس شهادت رسولان درباره عهد جدید است. پنطیکاست اقتدار مسیحِ بر تخت نشسته را آشکار کرد. رؤیا همچنین آزار زن و نسل او را نشان می‌دهد که در فشار تاریخی بر جوامع یهودی زیر فرمان قیصرهای پیاپی و آزار پیروان عیسی بازتاب دارد. ترتیب رؤیا رویدادهایی از نقاط گوناگون گاه‌شماری قرن نخست را گرد می‌آورد.

بیانیه درباره کمک هوش مصنوعی

بخش اعظم پژوهش و نگارش این درس را دکتر نویل وستربیک فانی ایرتن با دعا انجام داد. ابزارهای هوش مصنوعی به بازبینی ویراستاری و بررسی همانگی، ارجاعات و گاه‌شماری کمک کردند. هوش مصنوعی در بخشی از عبارت‌پردازی و جدولها همکاری داشت. نویسندهٔ متن نهایی را بازبینی کرده و مسئولیت تفسیرها،

دقت و نتیجه‌گیری‌ها را بر عهده دارد.

پانوشته‌ها

۱. فیلو، In Flaccum 41-96؛ On the Embassy to Gaius 132-139، 188-203؛ سوفیسوی، Antiquities 18.8.1-3.

۲. اعمال ۱۸:۲؛ سوئتونیوس، Claudius 25.4. سوئتونیوس سالی نمی‌دهد؛ اخراج معمولاً حدود ۴۹ میلادی تاریخ‌گذاری می‌شود.

۳. سوفیسوی، The Jewish War 2.14.4-9 (2.293-308)؛ Antiquities 20.11.1.

۴. سوفیسوی، The Jewish War 3.1.1-3؛ 6.10.1 (6.435).

۵. خلاصه گاه‌شماری در Daniel's Seventy Weeks را ببینید. تاریخ محاسبه شده و در اعمال رسولان ذکر نشده است.